

դիմողիքն եւ հաւանեցայ ընդ բանսն, ետու
զայս մուրհակ ուխտի հաստատութեան վա-
սըն երկից քրաց .

«Նախ՝ զի որպէս եւ ի սկզբանէ չունէի
կամք եւ ոչ գոյր ի խորհուրդս իմ յինքենէ
եսխկոպոս օրհնել եւ հաստատել ի թեմս
Ս. Էջմիածնի եւ կամ զօրբալոյս մեռոնն ա-
ռաքել ումեք առանց խնդրոյ ուրուք, որպէս
գիր երկոտասան բանից իմոց վկային ինձ,
զնոյն ուխտեմ եւ հաստատեմ վկայութեամբ
Աստուծոյ եւ ամենայն սրբոց նորա :

«Երկրորդ՝ զի զեսն իմն բառնալոյ եւ
վասն կարեկցութեան սիրոյ զիջեալ առ խո-
նարհութիւն եւ դարձ որդեկի իմոյ Մարտի-
րոս Վարդապետի՝ ձեռնտու եղէց ի կցսր-
դութիւն պարտուց իւրոց եւ անարտունջ
կացից ի ծառայութիւն Ս. Երուսաղեմի
մինչեւ ինքն, անուամբ Ս. Երուսաղեմի,
ջանացեալ այսր եւ անդր՝ կարիցէ լլրծիլ
եւ ազատիլ ի պարտուց իւրոց :

«Երրորդ՝ զի վասն առաւել սիրոյ թոյլ
տուեալ զայս ամու հաւաքեալ զնուիրակաց
Ս. Երուսաղեմի զնուէրսն ի Տանէն Յունաց
առաքել ի Կոստանդնուպոլիս եւ ժամանիլ
ի ձեռն Ս. Երուսաղեմի Վեքիլ Պոճա Սողո-
մոնին եւ նորին ձեռօք տալ ի սրարտս պար-
տաօիրաց :»

Մարտիրոս Կաֆացի, իր կարգին, կը
հաստատէ հետեւեալը . «Յաղագս խաղա-
ղութեան եւ սիրոյ եւ զառաջինն հաստատե-
լոյ զսիրոյն կատարելութիւն, յանձնեցի ի
նա զիմս առաջնորդութիւն, որ ի Ս. Երու-